

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pro Calendario Gregoriano Disputatio Apologetica

**Busaeus, Johannes
Roest, Petrus**

Mogvntiæ, Anno 1585

VI. Probatio Tvbing.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43749

Euangelista & Philippo, qui vnus fuit e septem diaconis, acceptam, quam Polycrates cum suis Episcopis Quartadecimanis Victori obiecit, ea certiore, firmioreq; traditione à B. Petro & Paulo Apostolorum Principibus profecta, canoneq; Apostolico, & Diuina Hermæ visione confirmata refellitur. *Theod. her. fab. lib. 3. c. vlt* Certè Theodoretus disertè scribit eam, (vt alia multa difficillimis illis temporibus) ex Apocryphis quibusdam Actis natam & propagatam fuisse. Quanquam si dicamus eam pariter cum ritibus quibusdam Iudaicis tandem abrogandis permanisse, non longè à veritate aberrabimus; non quo aut B. Ioannes, aut Philippus pro Christiano ritu eum morem Pascha celebrandi habuerint, sed quod exemplo Pauli, qui Iudæis factus tanquam Iudæus, & Timotheum circumcidit, & in Cenchris caput totondit, carimoniam illam retinendam censuerit, donec, vt loquitur Augustinus, synagoga cum honore sepeliretur. Ita enim olim in synodo Anglicana, teste Beda, Agilbertus Episcopus per Vvilfridum presbyterum Scotis, qui cum Iudæis Luna Pascha celebrabant, eiusq; ritus autorem esse B. Ioannem Euangelistam ditabant, respondit. *1. Cor. 9. Act. 16. 27. Beda lib. 3. hist. Angl. c. 25.*

CXC. Quantum opinor, sic depulsa est Disputatoris calumnia, nihil vt amplius veritati oblatrare possit. Veniamus nunc ad argumenta minorum gentium, quæ tametsi ex his quæ hætenus dicta sunt, facile dissolui possint, tamen quia forte apud alumnos Wirtembergicos, quibus Herbrandus præest, pondus aliquod obtinuerunt, prætermittenda non sunt.

VI. PROBATIO TVBING.

CXCI. *Instituere & ordinare, inquit, ad iaphora non penes vnum est Episcopum, Pastorem, vel Doctorem Ecclesiæ, sed penes totam Ecclesiam, quæ mater est familias, & ius hoc habet. Sicut & Apostolus non solum excommunicare vult Corinthium in castuosum, sed cum Ecclesia, non igitur potuit solus Episcopus Romanus corrigendum, publicandumq; suscipere Calendarium.* *the. 38. 41. 92. 94. 1. Cor. 5.*

CXCII. Respondeo hac argumentatione, etiam si sana & sacra Theologiæ consentanea esset, non euertere factum Romani Pontificis, nam & tota Ecclesia in synodo Oecumenica Tridentina,

ina, ut est in epistola Gregorij XIII: perficiendam, publican-
damq; correctionem Calendarij Romano Pontifici reliquit: Et
ipse Pontifex non ante eam publicauit, quam Christianorū Prin-
cipum, celeberrimarumq; vniuersitatum sententias consentien-
tes cognouisset, virosq; harum rerum peritissimos toto orbe cō-
quisitos ad eam lucubrandam adhibuisset, *vt res inquit, quæ om-
nium communis est, communi etiam omnium consilio perficeretur.*

CXCIII. Hoc si factum non esset, tamen argumentatio al-
lata nihil efficeret contra Episcopum Episcoporum. Nam dicere
penes totam tantum Ecclesiam, tanquam matrem familias esse,
instituire & ordinare ad iaphora, & non penes Pontificem Ro-
manum Ecclesiæ patrem familias, vicarium Christi, successorem
Petri Apostoli & Pauli, è diametro repugnat clarissimæ promissio-
ni Christi, qui non tantum Petro dedit potestatem ad iaphora
instituenti, quod in eius functione minimū est, sed porrectis cla-
uibus, omnem potestatem domus suæ, hoc est, Ecclesiæ reliquit.

CXCIII. Deinde repugnat facto Apostoli, qui in epistola
priore ad Corinthios, cap. 14. & alibi, multa ipse ad iaphora,
non habito Ecclesiarum conuentu instituit; sicut sine Ecclesia
Elymam Magum cæcitate percussit, Hymenæum & Alexan-
dram circa fidem naufragantes Satanae tradidit, Corinthijs in
virga se venturum minatur, nec parciturum; & cum absens
corpore esset, non rogatis Corinthiorum sententijs, vt bonus
Pastor scabiosam ouem à caulis, ita incaustum à cætu fidelium
separauit. *Iam iudicavi, inquit, vt præsens, qui sic optatus est, &c.
tradere huiusmodi hominem Satanae in interitum carnis.* Quod autem
addit (*congregatis vobis & meo spiritu*) vnde iste probat Paulum non
solum, sed cum Ecclesia excommunicasse incaustum, nihil
aliud significat, quam publicam fuisse excommunicationem
Pauli, cuius testes & approbatores fuerint Corinthij, *vt in ore
duorum, vel trium testium, inquit hoc loco Haymo, staret omne ver-
bum.* Et in Ecclesia Romana, qui nominatim excommunican-
tur, publicè coram clero & populo Christiano excommunica-
ri solent.

Repugnat

- 1. Tim. 1.
- 1. Cor. 45.
- 2. Cor. 13.

CXCV. Repugnat quoque totius orthodoxæ antiquitatis exemplis; in qua constat, non modo rituum institutionem, sed questionum grauissimarum definitiones tandem ad sedem Apostolicam, tanquam ad supremam veritatis iudicem relatas esse. Polycarpus B. Ioannis Euangelistæ discipulus teste Eusebio & Ireneo Romam venit, vt cum Aniceto Pontifice Romano de questione Paschatis conferret. Ireneus vero Valentinianos hæreticos auctoritate Romanæ Ecclesiæ repressit: ad quam, inquit, propter potentio-*riorem principalitatem* necesse est omnem conuenire Ecclesiam, id est, eos, qui sunt vndique fideles. B. Cyprianus à Nouatianis vexatus consilium & auxilium Cornelij Papæ implo-*rauit*, qui & schisma à Nouatianis excitatum sustulit. Athanasius ab Arianis pulsus ad Iulium, Chrysostomus ab Ægyptijs depositus ad Innocentium, Theodoretus sede exactus ab Antiocheno Patriarcha ad B. Leonem Papam confugit. Hieronymus, vt in Oriente tutus ab hæreticorum fraudibus esset, à Damaso vel dicendarum vel tacendarum hypostaseôn petit sententiam & auctoritatem. Augustinus disputans contra Iulianum Pelagianum contendit sufficere ei deberre solam Romanæ Ecclesiæ sententiam.

*Eus. l. 4. c. 13.
Iren. l. 3. c. 3.*

*Cyp. l. 1. ep. 3.
Trip. l. 4. c. 150
Chry. epist. 1. 2.
ad Innoc.
Theod. ep. ad
Leonem.
Hieron. ep. ad
Damasum.
Aug. l. 1. con-
tra Iulian.*

CXCVI. Repugnat denique manifestæ & rationi & experientia nostrorum & superiorum temporum. Videmus enim nullum esse aliquando contentionum & controuersiarum finem, (quod suo malo nunc Lutherani & Calviniani miserandum in modum deplorant) nisi ad supremum iudicem & arbitrum tanquam ducem & magistrum veritatis referantur.

CXCVII. Nam quod illi semper appellant ad legitimam placidamque synodum, non afferet velexcitum, vel conciliationem contrarijs factionum pugnantium opinionibus: sed maiores potius, vt euentus hactenus docuit, gignet discordias & seditiones, nisi tandem ad ducem & magistrum totius controuersia se applicauerint, eum, qui promissionem fidei nunquam interitura in Petro accepit.

CXCVIII. Pelagiana hæresis ætate Augustini multorum provincialium comitiorum decretis damnata erat, & tamen fidelis.

Aug. ep. 94.

fidelissimus vetustatis (vti eum vocat Calvinus) interpretis Augustinus, non putauit eam euidenter conuictam esse, nisi calculo quoq; Romani Pontificis repudiaretur.

CXCIX. Ante Pelagianos verò, cum olim maxima & quàm plurimæ synodi, ipseque Cæsar pro Arianis magno furore & successu pugnauisset, tamen pauca Occidentis Ecclesiæ, quæ sedi Apostolicæ adhærescebant, tandem victoriam exciso Arianismo obtinuerunt.

CC. Et vt ad exemplum nostrum redeamus; cum sæculo Victoriano synodi Asiaticæ contenderent more Iudaico esse celebrandum Pascha, Romana verò cum Italicis modum illum tolerandum non esse: Gallicanæ autem existimarent non quidem sequendum, sed tolerandum; quis quæ totantæ controuersiæ, difficilimis illis temporibus, quibus generale concilium cogi nondum poterat, exitus aliquando fuisset, nisi vnum ducem Pontificem Romanum omnes Ecclesiæ secutæ fuissent? Certè & concilij Nicæni Patres, vt ipsi in epistola ad Alexandrinam Ecclesiam testantur, Romanum morem in decreto Paschatis secuti fuerunt.

VII. PROBATIO TVBING.

CCI. Verum pergit Tubingensis frustra bacchari in Christi vicarium, vt eius Calendarium è manibus suorum excutiat. *Pa-* *the. 64. 65. 66. et seqq. multis* *pa,* inquit, *Romanus est iuratus Ecclesiæ Christi hostis, ipsissimusq; Antichristus: Calendarium igitur eius nequaquam à nobis est suscipiendum, ne lupum pro Pastore agnoscere videamur. Probat antecedens. Primo, quia sacra scriptura de Antichristo testatur, quod putabit se posse mutare tempora, at correctione Calendarij à Gregorio XIII. mutata sunt tempora, ergo &c. II. quia olim & nunc quoque à multis Spiritu sancto ornatis, & doctrina multiplici præstantibus viris Antichristianismi est conuictus. III. quia publico totius imperij Romani decreto per Ludouicum Cæsarem, Antichristus teste Ioanne Auentino, est declaratus. IIII. quia potestatem & Iurisdictionem, quam querit amissam in Germania, dolo malo, imposturis, vi acquisiuit, imorapuit, Cæsaricida Phoca, qui potestatem tribuendi non habuit, eam conferente.*

CCII. In hac non argumentatione, sed cauillatione Disputator noster proram & puppim thesaurum suarum constituisse videtur